

Vrchní soud
v Praze

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne

výrok dne 13.9.2005

a je vykonatelné dnem 13.9.2005

V Hradci Králové
dne -9.09.2005

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

KRAJSKÝ SOUD	
☒ podáno poštou	☐ podáno osobně
došlo dne: 26-09-2005	v 10. hodin
...krát ... přílohy	
kolky :	

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. září 2005 v senátě složeném z předsedy JUDr. Martina Zelenky a soudců JUDr. Michala Hodouška a JUDr. Jaroslavy Maternové odvolání obžalovaných [redacted], nar. [redacted] a [redacted], [redacted] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 5. 2005 č. j. 9 T 4/2005 - 1088 a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f) tr.ř. se z podnětu obou podaných odvolání napadený rozsudek v celém rozsahu **z r u š u j e .**

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr.ř. se **z n o v u r o z h o d u j e** tak, že obžalovaní

1) [redacted], nar. [redacted] v [redacted] bytem [redacted], okres [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici v [redacted]

2) [redacted], nar. [redacted] v [redacted] bytem [redacted], t.č. ve vazbě ve Věznici [redacted]

jsou vinní, že

1) oba obžalovaní společně no vzájemné dohodě a přípravě dne [redacted] 2004 okolo 10.00 hodin mezi obcemi [redacted] a [redacted] okres [redacted] v úmyslu získat finanční prostředky

✓

7 10 01/2004

únosem a požadováním výkupného a srozumění s tím, že uneseného poškozeného následně z obav před prozračením usmrtí, donutili se samonabíjecí expanzní pistolí zn. Valtro pod pohrůžkou použití střelné zbraně svého známého [redacted] nar. [redacted], aby svým vozidlem zn. Ford [redacted] r.z. [redacted] odjel do [redacted] v místě zvaném [redacted], kde ho opět pod pohrůžkou zastřelení donutili telefonicky informovat jeho [redacted] nar. [redacted] o svém únosu a nutnosti zaplatit 5 mil. Kč jako výkupné za propuštění, následně poškozeného svázaného s pouty na rukách zavřeli do zavazadlového prostoru vozidla [redacted] zn. Škoda [redacted] r.z. [redacted] v obci [redacted] kde ho drželi po dobu nejméně 2 hodin, poté ho v bydlíšti [redacted] v obci [redacted] okres [redacted] nad [redacted] v úmyslu přivodit tak jeho smrt, přemístili opět svázaného do zavazadlového prostoru vozidla zn. Škoda [redacted] r.z. [redacted] v obci [redacted] přičemž mu před tím dvěma vpichy injekční stříkačkou do oblasti hrudníku vlevo aplikovali 10 ml. 60 % roztoku etylalkoholu, zavazadlový prostor zatížili cihlami a poškozeného zde takto drželi až do doby jeho smrti v důsledku zadušení v malém prostoru a v nepříznivé poloze těla v ranních hodinách dne [redacted] 2004, tělo poškozeného pak ukryli v předem pro tento účel připraveném vykopaném hrobě v lesním porostu u obce [redacted] když před tím dnem [redacted] 2004 okolo 13.00 hodin od [redacted] staršího převzali částku 2,520.000,-Kč jako výkupné za propuštění poškozeného, kterou si následně rozdělili a částečně použili pro svoji potřebu,

t e d y společným jednáním jednak jiného úmyslně usmrtili a čin spáchali zvláště trýznivým způsobem a v úmyslu získat majetkový prospěch, jednak jiného zbavili osobní svobody,

2) obžalovaný [redacted] sám [redacted] před dne [redacted] 2003 okolo 07.00 hodin v [redacted] okres [redacted] budovou [redacted] [redacted] zmocnit se peněz a osobního auta, přistoupil do vozidla zn. Škoda [redacted] r.z. [redacted] majitele [redacted] nar. [redacted] kterého ohrožoval samonabíjecí expanzní zbraní zn. Valtro s tlumičem a pod pohrůžkou zastřelení ho donutil odjet do lesního porostu v obci [redacted] okres [redacted] kde ho pod stejnou pohrůžkou donutil vydat peněženku v hodnotě 150,--Kč, částku 4.500,-- Kč, koženou tašku s doklady v hodnotě 30,-- Kč, sadu zimních pneumatik v hodnotě 1.600,-- Kč a množství alkoholu zn. Rum a opustit vozidlo v hodnotě 347.000,--Kč, s nímž pak odjel do místa bydlíště, kde ho rozebral na jednotlivé díly a prodal a ČSOB Leasing a.s. Roháčova 1148/63, Praha 3 způsobil škodu v výši 347.000,--Kč a [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] okres [redacted] způsobil škodu ve výši 6.310,-- Kč,

t e d y proti jinému užil pohružky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

č í m ž s p á c h a l i

Ad 1)

Obžalovaní [redacted] a [redacted]
jednak trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1,2 písm, b,h) tr. zákona,
jednak trestný čin zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1 tr. zákona,
jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona.

Ad 2)

Obžalovaný [redacted] sám
trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona,

a o d s u z u j í s e z a t o

Obžalovaný [redacted]
podle § 219 odst. 2 tr. zákona, za použití § 29 odst. 1, 2 tr. zákona, § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody ve výši dvacetitří roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to samonabíjecí expanzní pistole značky Valtro.

Obžalovaný [redacted]
podle § 219 odst. 2 tr. zákona, za použití § 29 odst. 1, 2 tr. zákona, § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody ve výši dvacetijednoho roku.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou oba obžalovaní povinni zaplatit na náhradu škody rukou společnou a nerozdílnou poškozenému [redacted] [redacted] částku [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] čp. [redacted] okres [redacted] 391.600,-- Kč.

Obžalovaný [redacted] je povinen podle § 228 odst. 1 tr. řádu zaplatit na náhradu škody poškozené České pojišťovně a.s. Brno částku 347.000,-- Kč a poškozenému [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] okres [redacted] částku 4.680,-- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození Česká pojišťovna a.s. Brno, [redacted] a [redacted] odkazují se zbytkem jejich nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové byli obžalovaní [redacted] a [redacted] pod bodem l) uznáni vinnými trestnými činy vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zák. a zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, 2 tr. zák., spáchanými ve spolupachatelství ve smyslu § 9 odst. 2 tr. zák. Uvedených trestných činů se dle nalézacího soudu dopustili tak, že „po vzájemné dohodě a přípravě dne [redacted] 2004 okolo 10.00 hodin mezi obcemi [redacted] a [redacted] okres [redacted] v úmyslu získat finanční prostředky únosem a požadováním výkupného a srozumění s tím, že uneseného poškozeného následně z obavy před prozrazením usmrtí, donutili se samonabíjecí expanzní pistolí zn. Valtro pod pohrůžkou použití střelné zbraně svého známého [redacted] nar. [redacted] aby svým vozidlem zn. Ford [redacted] r.z. [redacted] odjel do [redacted] v místě zvaném [redacted], kde ho opět pod pohrůžkou zastřelení donutili telefonicky informovat jeho [redacted] nar. [redacted] o svém únosu a nutnosti zaplatit 5 mil. Kč jako výkupné za propuštění, následně poškozeného svázaného s pouty na rukách zavřeli do zavazadlového prostoru vozidla [redacted] zn. Škoda [redacted] r.z. [redacted] v obci [redacted] kde ho drželi po dobu nejméně 2 hodin, poté ho v bydlišti [redacted] v úmyslu přivodit tak jeho smrt, přemístili opět [redacted] okres [redacted] v úmyslu přivodit tak jeho smrt, přemístili opět svázaného do zavazadlového prostoru vozidla zn. Škoda [redacted]

██████████ přičemž mu před tím dvěma vpichy injekční stříkačkou do oblasti hrudníku vlevo aplikovali 10 ml. 60 % roztoku etylalkoholu, zavazadlový prostor zatížili cihlami a poškozeného zde takto drželi až do doby jeho smrti v důsledku zadušení v malém prostoru a v nepříznivé poloze těla v ranních hodinách dne ██████████ 2004, tělo poškozeného pak ukryli v předem pro tento účel připraveném vykopaném hrobě v lesním porostu u obce ██████████ staršího převzali dnem ██████████ 2004 okolo 13.00 hodin od ██████████ částku 2,520.000,-Kč jako výkupné za propuštění poškozeného, kterou si následně rozdělili a částečně použili pro svoji potřebu“.

Pod bodem 2) napadeného rozsudku byl sám obžalovaný ██████████ uznán vinným trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák., kterého se dle nalézacího soudu donutil tak že „dne ██████████ 2003 okolo 07.00 hodin v ██████████ okres ██████████ před budovou ██████████ v úmyslu zmocnit se peněz a osobního auta, přistoupil do vozidla zn. Skoda ██████████ r.z. ██████████ majitele ██████████ nar. ██████████ kterého ohrožoval samonabíjecí expanzní zbraní zn. Valtro s tlumicem a pod pohrůzkou zastřelení ho donutil odjet do lesního porostu v obce ██████████, okres ██████████, kde ho pod stejnou pohrůzkou donutil vydat peněženku v hodnotě 150,--Kč, částku 4.650,--Kč, a koženou tašku s doklady v hodnotě 30,-- Kč, následně vypít přesně nezjištěné množství alkoholu zn. Rum a opustit vozidlo v hodnotě 347.000,--Kč, s nímž pak odjel do místa bydliště, kde ho rozebral na jednotlivé díly a prodal a ČSOB Leasing a.s. Boháčova 1148/63, Praha 3 způsobil škodu v výši 347.000,--Kč a ██████████ nar. ██████████ bytem ██████████, okres ██████████ způsobil škodu ve výši 6.460,-- Kč“.

Za takto zjištěnou trestnou činnost byl oběma obžalovaným podle § 219 odst. 2 tr. zák., za použití § 29 odst. 1, 2 tr. zák. a § 35 odst. 1 tr. zák. uložen výjimečný úhrnný trest odnětí svobody, a to obžalovanému ██████████ v trvání 23 roků, obžalovanému ██████████ v trvání 21 roků. Oba byli podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. pro výkon trestu zařazeni do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovanému ██████████ byl dále podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. uložen trest propadnutí věci, a to samonabíjecí expanzní pistole zn. Valtro.

O náhradě škody rozhodl soud prvního stupně tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou oba obžalovaní povinni zaplatit na náhradě škody rukou společnou a nerozdílnou poškozenému ██████████ částku 511.600,-- Kč, obžalovaný ██████████ bytem ██████████ čp. ██████████ okres ██████████ je povinen podle § 228 odst. 1 tr. řádu zaplatit na náhradě škody poškozenému České pojišťovně a.s. Brno částku 347.000,-- Kč a poškozenému ██████████ nar. ██████████ bytem ██████████, okres ██████████ částku 5.000,-- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla Česká pojišťovna odkázána se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku podali odvolání toliko oba obžalovaní, odvolání byla podána v zákonné lhůtě. Odvolání obžalovaného [REDAKCE] napadá všechny výroky rozsudku, v odvolání obžalovaného [REDAKCE] je sice uvedeno, že směřuje do výroku o vině a trestu, nicméně z jeho obsahu je zřejmé, že je napadán i výrok o náhradě škody.

Podstatou námitek odvolání obžalovaného [REDAKCE] je tvrzení, že nikdy neměl v úmyslu poškozeného [REDAKCE] usmrtit. Mimo jiné uvádí, že učinil spontánní výpověď, ve které popsal, jak se spoluobžalovaným [REDAKCE] připravovali a uskutečnili únos poškozeného [REDAKCE] jejich hlavním záměrem bylo získání peněz, v žádném případě nepřipravovali a neuskutečnili jednáním vedeným přímým úmyslem usmrcení poškozeného. Poukazuje na to, že jámu vykopali jako pojistku pro případ, že by poškozený při únosu podlehl např. infarktu nebo něčemu podobnému. Prozrazení se obžalovaný dle svých slov nebál, neboť byl přesvědčen, že jeho argumentace o údajné znalosti nelegálního podnikání ať poškozeného či jeho [REDAKCE] bude dostatečně silná, aby poškozený jejich trestné jednání vůči své osobě neoznámil. Ani aplikace lihu poškozenému není dle něho důkazem úmyslného jednání směřujícího k usmrcení poškozeného. Lih aplikoval ve dvou menších dávkách a postupně, pitvou bylo potvrzeno, že aplikace injekcí nebyla příčinou smrti poškozeného. V ukrytí poškozeného v zavazadlovém prostoru automobilu pak neviděl ohrožení života poškozeného, neboť jej tam se spoluobžalovaným přemístili s vědomím, že tento prostor je zespodu děravý a víko kapoty neuzavřeli úplně – vůbec si tedy obžalovaný neuvědomoval, že by za takových podmínek mohl dojít ke smrti poškozeného. Je toho názoru, že jeho jednání vůči poškozenému [REDAKCE] by mělo být posouzeno jako trestný čin zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, 2 tr. zák. a vydírání podle § 235 odst. 1, 3 tr. zák.

Dále uvádí, že trestné činy spáchal pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů, ačkoli navenek toto najevo nedával. Argumentuje přitom skutečností, že musel vyklidit byt ve [REDAKCE] čp. [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] dále nesouhlasí s hodnocením své osoby tak, jak jej prezentuje znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie, a protože závěry tohoto posudku měly rozhodující význam při ukládání trestu, v tomto případě výjimečného, navrhuje nové znalecké zkoumání. Soud prvního stupně také dle jeho názoru nepřihlédl ke všem polehčujícím skutečnostem. Výroku o náhradě škody vůči poškozenému [REDAKCE] vytýká, že nebyla započtena částka 120.000,-Kč, kterou poškozený také již převzal a kterou vydal svědek [REDAKCE]. Navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu

řízení, případně aby odvolací soud rozhodl sám, i na základě nového zkoumání znalci z oboru psychiatrie a psychologie.

Podstata odvolání obžalovaného [redacted] je stejná, jako u obžalovaného [redacted] – popírání úmyslu poškozeného [redacted] usmrtit. Obžalovaný zdůrazňuje, že od prvního výslechu uvádí, že „do toho šel jen s podmínkou, že nikdo nezemře“, a na tomto tvrzení setrval po celou dobu přípravného řízení i v řízení před soudem. V odvolání uvádí, že nelze vyvrátit domněnku, že jeho nepřítomnosti způsobil smrt poškozenému spoluobžalovaný. Konstatuje se vědomí obžalovaného, že již v době, kdy poškozeného [redacted] přemístovali do vozidla Škody [redacted] byl tento mrtev, a dále měl najednou obžalovaný [redacted] z [redacted] strach, proto jednal dále. Poukazuje na to, že původně měl připravenou kuklu, aby jej poškozený nepoznal, avšak když jim přestal vycházet časový harmonogram a improvizovali, zapomněl si jí ve spěchu vzít.

Jinak obžalovaný [redacted] vznáší obdobné námitky vůči znaleckému posudku z oboru psychiatrie a psychologie na svou osobu, jako spoluobžalovaný, chybí dle něj bližší objasnění jeho osobnosti. Není osobou disociální, ale je nevyrovnaný, infantilní, jednající neuváženě a netrpělivě.

Závěrem obžalovaný [redacted] ústy své obhájkyne navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen, on uznán vinným toliko trestnými činy zbavení osobní svobody a vydírání a byl mu uložen přiměřený trest. Poškozeného [redacted] navrhuje odkázat s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť nebylo zcela jednoznačně doloženo, jaká částka mu byla vrácena.

Vrchní soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, přihlédl, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání, a dospěl k následujícím závěrům.

Řízení předcházející vydání napadeného rozsudku bylo provedeno v souladu se zákonem a nebyly zjištěny žádné podstatné vady, zejména ne takové, které by měly vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných výroků. Krajský soud postupoval při objasňování věci tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí. Důkazy pak hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení

založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. V zásadě správně zjistil skutkový děj pod body 1) i 2) rozsudku, avšak dopustil se několika pochybení, což vyústilo v porušení zákona nejenom při určování skutkového děje (bod 2) rozsudku), ale též při právní kvalifikaci jednání obou obžalovaných pod bodem 1) rozsudku a k nesprávným výrokům o náhradě škody. Vrchnímu soudu proto nezbylo, než napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d), f) tr. ř. v celém rozsahu zrušit, a protože sám provedl důkazy, které byly pro korigování celého případu nezbytné, mohl poté ve věci sám rozhodnout. Tedy kromě níže uvedených skutečností lze na napadený rozsudek odkázat jako na správný a zákonný.

Především, pokud jde o bod 1) rozsudku, není naprosto žádných pochyb o tom, že to byli oba obžalovaní, kdo unesli poškozeného [redacted] způsobili jeho smrt, zahrabali ho do předem připraveného hrobu, a kdo také od [redacted] obžalovaní převzali částku 2.520.000,-Kč. Ke všem těmto skutečnostem se oba obžalovaní doznávají, a jejich doznání koresponduje dalším provedeným důkazům (protokoly o domovních prohlídkách, nalezené mobilní telefony, psací stroj + listina, na které byly napsány pokyny pro [redacted] výpovědi svědků, samozřejmě samotné nalezení těla poškozeného na základě informací od obžalovaných, resp. obžalovaného [redacted]).

Vrchní soud se ovšem ztotožňuje s krajským soudem i v tom závěru, že obžalovaní měli již od počátku v plánu poškozeného usmrtit. Předně neměli žádný relevantní důvod se domnívat, že by poškozený jejich jednání nenahlásil, obzvláště za situace, kdy obžalovaného [redacted] znal. Argumentovat v tomto směru tím, že ani v případě přepadení poškozeného [redacted] pod bodem 2) rozsudku se obžalovaný [redacted] nemaskoval, je nepřipadné, neboť ve zmiňovaném případě šlo o zcela cizí osobu, u které měl obžalovaný [redacted] rozhodně větší naději, že jej ani při náhodném setkání nepozná, což samozřejmě případ poškozeného [redacted] nebyl. Také tvrzení, že by ať poškozený [redacted] ml. či starší měli obavy z prozrazení jejich údajných nelegálních obchodů je nepřijatelné, a to nejenom proto, že takové skutečnosti [redacted] popírá, ale i s ohledem na skutečnost, že ani jeden z obžalovaných o žádných konkrétních nelegálních obchodech rodiny [redacted] nic neví – viz jejich výpovědi. Toliko obžalovaný [redacted] se zcela obecně zmiňuje o obchodech s alkoholem, aniž by k tomu dokázal cokoliv uvést. Pokud je pak v jeho odvolání zcela nově argumentováno tím, že minimálně věděl o brigádách na farmě poškozeného [redacted] ml., jde zjevně o nově smyšlenou obhajobu, využívající pro účely odvolání znalost spisu, avšak jsa zjevně v rozporu s předcházejícím tvrzením o obchodech s alkoholem. Kromě toho i obhajobu ohledně obchodu s alkoholem uvedl obžalovaný [redacted] až u hlavního líčení, kdy v přípravném řízení argumentoval vyhrožováním, že poškozený/i/ neví/ědí/, kdo všechno za celou věcí stojí. Zcela okrajově pak zmiňoval: „A ještě by mu policie třeba mohla

projít účetnictví, tedy nic konkrétního jsme na mysli neměli“. Je tedy zřejmé, že obžalovaní neměli absolutně žádnou páku, jak donutit poškozeného, aby jejich jednání nenahlásil – kromě jediného způsobu, a to usmrcení.

Shora uvedenému pak zcela koresponduje vykopání hrobu, přičemž i v tomto případě obžalovaní postupně svou obhajobu mění – původně byl vykopán hrob, a to pouze pro případ, že by poškozený náhle zemřel, např. na infarkt (jakými myšlenkami byli obžalovaní vedeni, když poškozený byl mladý muž, zcela zdravý a sportovního založení ???), později mělo jít pouze o jámu, kam chtěli zakopat použité věci (mobilní telefony, psací stroj). Tyto věci ovšem nikam zakopány nebyly, ale byly ukryty (a to v době již relativně vzdálené po spáchání trestné činnosti) za komínem v bydlišti obžalovaného [redacted]. Proto i ohledně této skutečnosti je zřejmé, že obžalovaní vykopali předem hrob, do kterého také později poškozeného uložili. Při takovém způsobu uvažování obou obžalovaných je zřejmé, že plánovali takový násilný útok vůči tělu poškozeného, při kterém mohlo dojít i k jeho smrti, a byli s tím jednoznačně srozuměni – již tato skutečnost, vyplývající ostatně z výpovědí obou obžalovaných, by jednoznačně dovozovala úvahu přinejmenším o úmyslu nepřímém poškozeného usmrtit. Protože však zde byly další skutečnosti, uvedené v předcházejícím odstavci, tedy zejména znalost obžalovaného [redacted] poškozeným, přičemž ani jeden z obžalovaných se nemaskoval, šlo o úmysl přímý, oba obžalovaní chtěli poškozeného od počátku provádění svého plánu usmrtit.

Z hlediska subjektivní stránky trestného činu vraždy (nikoli stránky objektivní) pak dle názoru vrchního soudu nepochybně jistou roli hrály vpichy injekcí s alkoholem do těla poškozeného. I když tyto smrt poškozeného nezpůsobily, byly umístěny do hrudi poškozeného, a to do levé části, kde se mimo jiné nalézá srdce. Právě z hlediska zcela laického se obžalovaní mohli domnívat, že takovým jednáním způsobí poškozenému vážné zdravotní problémy. V každém případě je zřejmé (a to z jejich výpovědí), že injekce byly určeny k tomu, aby poškozeného „zklidnily“, ovšem zároveň je zřejmé (opět z jejich výpovědí), že poškozený nijak „zklidnit“ nepotřeboval, protože žádný fyzický odpor nekladl a hlasově se také nijak výrazně neprojevoval.

Nepřípadná je i námitka o množství aplikovaného lihu, neboť bylo vycházeno z výpovědí samotných obžalovaných, resp. obžalovaného [redacted] v kombinaci s nalezenou lahvičkou lihu.

Pokud jde o znalecké posudky z oboru psychiatrie a psychologie na oba obžalované, je třeba uvést, že byly vypracovány standardními metodami, navíc mimo jiné také v podstatě objektivními testy, takže jejich závěry jsou logické a srozumitelné, a v tomto směru vrchní soud nevidí důvod pro vypracování

posudků revizních. Znalci kromě jiného vycházeli též z okolností samotného případu, které jistě i pro laika (natož pro profesionály v oboru) o osobách obžalovaných poskytují jisté informace. Dopustit se zažalované trestné činnosti a chovat se následně určitým způsobem (např. se dotazovat tchýně poškozeného, zda již vědí, co je s poškozeným, jestli ho již našli atd.) samozřejmě vyžaduje takové morální vlastnosti, které jsou ve znaleckém posudku z oboru psychiatrie a psychologie na obžalovaného [REDAKCE] prezentovány zcela odpovídajícím způsobem.

Jestliže tedy krajský soud dospěl k závěru o spáchání trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zák., tedy zvláště trýznivým způsobem a v úmyslu získat majetkový prospěch, nelze mu ničeho oprávněně vytknout. Pochybení se však dopustil tehdy, když použil též kvalifikaci trestného činu zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, 2 tr. zák.

S ohledem na okolnosti případu vrchní soud souhlasí s právní kvalifikací trestného činu zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1 tr. zák. Obžalovaní na relativně delší dobu, a zejména intenzivním způsobem zbavili poškozeného osobní svobody. Nelze však uzavřít, že takovým jednáním způsobili poškozenému smrt. Právní teorie totiž v tomto případě předpokládá způsobení smrti z nedbalosti. Byl by pak logický rozpor, když na jednu stranu krajský soud tvrdí, že obžalovaní poškozeného usmrtili úmyslně (vražda), a na druhou stranu používá formu nedbalostního usmrcení (zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1, 2 tr. zák.). Šlo proto v tomto případě o jeden z důvodů zrušení napadeného rozsudku. Vrchní soud pak sám uzavřel, že pod bodem 1) se oba obžalovaní ve spolupachatelství dopustili jednak trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b), h) tr. zák., jednak trestného činu zbavení osobní svobody podle § 232 odst. 1 tr. zák.

Zcela na okraj a pouze jako hypotézu lze uvést, že různé indicie či důkazy (např. rozpory ve výpovědích obžalovaných o stavu poškozeného, když jej převezli do [REDAKCE] nenalezení prakticky žádných stop ve vozidle Škoda [REDAKCE] okolnosti nález poškozeného a jeho nález poměrně nedaleko místa, kde bylo nalezeno jeho vozidlo, při pitvě konstatovaný zcela prázdný močový měchýř poškozeného) evokují možnost, že k celé události mohlo dojít i jiným způsobem. V tomto případě by se ovšem jednalo pouze o skutečnosti obžalovaným přitěžující, a protože odvolání podali pouze oni, musel odvolací soud z hlediska § 254 odst. 1, 3 tr. ř. přezkoumat napadený rozsudek toliko z hlediska jejich odvolacích námitek.

Ohledně bodu 2) napadeného rozsudku učinil krajský soud správná skutková i právní zjištění v tom směru, že to byl obžalovaný [REDAKCE] který dne [REDAKCE] 2003 přepadl poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] zmocnil se věci, kterými

tento poškozený disponoval, a spáchal tak trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zák. Nesprávně však určil výši škody způsobenou poškozenému vrchní soud dodává, že obžalovaný [redacted] podal odvolání proti celému rozsudku do výroku o vině, trestu i náhradě škody, toto nijak neomezil, proto se vrchní soud zabýval i bodem 2) napadeného rozsudku.

Z důkazů, které vrchní soud při veřejném zasedání znovu provedl, je zřejmé, že poškozený [redacted] jako odcizené věci své osobě uvedl částku 4.500,-Kč (nikoli 4.650,-Kč, jak uvádí krajský soud), peněženku v hodnotě 150,-Kč, koženou tašku s doklady v hodnotě 30,- Kč, sadu zimních pneumatik v celkové hodnotě 1.600,- Kč a plastovou přepravku v hodnotě 30,- Kč, vše tedy skutková zjištění krajského soudu, když v žádném případě nejde o rozhodnutí v neprospěch obžalovaného [redacted] neboť výsledná škoda je nižší, než jak jí určil krajský soud (částka 6.310,-Kč oproti částce 6.460,-Kč), a vyjmenováním jednotlivých věcí odvolací soud škodu toliko upřesnil.

Při úvaze o trestech krajský soud nepochybil, jestliže oběma obžalovaným uložil tresty výjimečné. Na jeho úvahy lze odkázat a dodat k nim následující.

Uložené tresty jsou sice tresty přísnými (v tomto směru se odvolací soud nemůže ztotožnit s názorem poškozeného [redacted] vyjadřujícím v podstatě zásadu „oko za oko, zub za zub“, i když je z jeho hlediska tento názor pochopitelný), neboť jsou ukládány výjimečné tresty v poměrně značné výši dosud netrestaným pachatelům za usmrcení „toliko“ jedné osoby. Nicméně celý případ je výjimečný svým naplánováním, sledováním poškozeného, a zejména pak způsobem jeho usmrcení a následným jednáním, kdy oba obžalovaní zcela nepochybně již s vědomím, že je poškozený mrtev, činili další promyšlené kroky k získání peněz od [redacted] tyto také převzali a následně používali mimo jiné i pro svou potřebu. Těmito skutečnostmi je společenská nebezpečnost jednání obžalovaných nepochybně velmi vysoká.

K tomu přistupuje i hodnocení jejich osob, a to nejenom znaleckými posudky z oboru psychiatrie a psychologie, ale i „prostou“ úvahou o osobnostech takových osob, které jsou schopny projednávaný případ spáchat. Oba obžalovaní se trestného činu vraždy dopustili zjevně vedeni úmyslem se obohatit, resp. vylepšit si svou finanční situaci, která ani u jednoho nebyla kritická – obžalovaným se prostě pouze nelíbilo, že nemají dostatek finančních prostředků na způsob života, který by si představovali – to je z obsahu spisového materiálu zřejmé. S poškozeným jednali naprosto bezcitně – myšlenky na případné uspokojení jeho potřeb je ani nenapadly (viz jejich výpovědi, alespoň po obsahové stránce) – toť mimo jiné další důkaz o jejich předem pojatém

úmyslu poškozeného usmrtit a skutečnost dokladující charakteristiky jejich osobností, popsanych ve znaleckých posudcích z oboru psychiatrie a psychologie. Věděli, že jde o [redacted] a živitele mladé rodiny.

Vrchní soud proto neshledal důvody pro uložení jiných trestů, než které oběma obžalovaným uložil již krajský soud. Také zařazení obou obžalovaných do věznice se zvýšenou ostrahou je v současné době zcela namístě. Pouze u trestu propadnutí věci odvolací soud vynechal větu „Podle § 55 odst. 3 tr. zák. se vlastníkem propadlé věci stává český stát.“, neboť jde o výrok zjevně nadbytečný a bezprostředně k samotnému uložení trestu se nevztahující.

Z titulu podaných odvolání vrchní soud přezkoumal i výroky o náhradě škody. Poškozený [redacted] se u hlavního líčení připojil s částkou 511.600,- Kč, což měla být částka, která mu nebyla vrácena z částky 2.520.000,-Kč. Požadovanou částku mu také krajský soud přiznal.

Jak vrchní soud zjistil, poškozenému z částky 2.520.000,-Kč, které se zmocnili obžalovaní, byla vrácena nejprve dne 9. 11. 2004 částka 2.008.400,-Kč (č. l. 192 spisu). Pouze jako poznámku vrchní soud uvádí, že opravné usnesení policejního komisaře ze dne [redacted] 2005 stanoví dílčí jinou částku k usnesení ze dne 8. 11. 2004 (č. l. 188 spisu), ale ve svém součtu jde o částku 2.008.400,-Kč. Následně byla ale poškozenému ještě vrácena částka 120.000,-Kč, a to dne 8. 3. 2005 (č. l. 208 spisu). Zbývá tedy částka 391.600,-Kč. Tuto částku vrchní soud poškozenému přiznal s tím, že jí jsou povinni oba obžalovaní zaplatit společně a nerozdílně. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

V případě pod bodem 2) rozsudku vrchní soud přejal náhradu škody České pojišťovně a. s. Brno ve výši 347.000,-Kč, poškozený [redacted] se pak připojil s částkou 5.000,-Kč za odcizené peníze na hotovosti, peněženku a koženou taštičku. Protože však škoda způsobená odcizením těchto vyjmenovaných věcí činí částku 4.680,-Kč, přiznal mu vrchní soud tuto částku a se zbytkem jej podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, stejně jako Českou pojišťovnu, která ostatně také do výroku o náhradě škody odvolání nepodala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není řádný opravný prostředek přípustný. Lze proti němu podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Hradci Králové. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost

výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může
dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové
podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.
Nutný obsah dovolání je vymezen v § 265f tr. ř.
O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V Praze dne 13. září 2005

Předseda senátu:

JUD

